

ДОВГОНОГІ КОСАРИ

Косить в лузі журавель
Конюшину і шавель.
А журавлики малі
Узялися за граблі.

Сушать сіно і складають
Та матусю виглядають.
Хоч журавка і не косить,
Та джерельну воду носить.

Носить воду і обід,
Щоб косилося як слід.

М. Познанська

ДЯТЛОВА КУЗНЯ

В дятловій кузні
Гаряча пора,
Дятлова кузня
Стоїть край двора.
Дятел невтомно
Працює щодня,
Така роботяща
В нього рідня.
Вчився він змалку
Так працювать,
Щоб шкідників
З-під кори добувать.

М. Сингаївський

ЛАСТІВКА

Ластівки немає,
Відлетіла вже.
Десь її стрічає
Сонечко чуже.

Хоч воно і гріє,
Та на чужині
Ластівка марніє,
Не співа пісні.

Щастя для пташини
Там, де в'є гніздо,
Та, де батьківщина,
Хоч земель є сто.

М. Удовенко

НАШ КАНАРОК

Наш канарочок любенький
І маленький, і жовтенський.
Любчиком його ми звемо,
Йому їсти все даємо.

Він купається щоранку
І щебече по сніданку,
А найкраще він співає,
Як на скрипочці заграю.

В нього малий голосочок,
Голосенький, мов дзвіночок.
Щиро й ніжно він співає,
Творця-Бога прославляє.

Миرون Вацлавів

ПАПУГИ

От невиховані птахи —
наші дві папуги!
Все говорять і не змовкнуть,
ні одна, ні друга.

Нам пора до столу сісти,
а вони говорять.
Нам сніданок треба їсти,
а вони говорять.

Тато став журнал читати,
а вони говорять,
І як гості прийдуть в хату,
то вони говорять.

Ми б комусь таких нечемних
Віддали б охоче —
так їх ніхто не хоче....

Галина Чернобицька

СНІГУРІ

Звідкісь гості налетіли
Стоголосим табуном
І розсипалися в полі
Над розкиданим зерном.

Заспівали, задзвеніли,
Мов заграли кобзарі,
Де взялись веселі гості,
Жарогрудні снігурі?

Ось вони на сніг упали
І розквітли, мов квітки,
На городі мак рожевий
Так заквітчує грядки.

О. Олесь